

ensstemmelse med § 8 i Lov om Ejendomsskyld udfærdiget Vedtægt, være berettigede til, foruden de hidtilværende kommunale Skatter paa faste Ejendomme, som Grundskat og Ejendomsskyld paa disse at opkræve et Beløb, svarende til den dem hidtil eller senest paa hvilende Bygningsafgift til Staten. Af dette Beløb, som saaledes indgaar i Kommunekassen, skal denne udbetale til Statskassen den samlede Sum af den Ejendommene paa hvilende Stats-Ejendomsskyld.

De nævnte Kommunalbestyrelser skulle derhos under samme Forpligtelse over for Statskassen som Grundskat og Ejendomsskyld af Ejendomme, der ikke før nærværende Bestemmelses Ikrafttræden ere ansatte til Bygningsafgift, kunne opkræve Skat efter følgende Regel:

For samtlige Bygninger i Kommunen, som have svaret Bygningsafgift, beregnes Forskellen mellem den samlede Sum af denne og den ny Ejendomsskyld i pro mille af den til Ejendomsskyld fastsatte Værdi. Den saaledes udfundne pro mille lægges til den i Loven om Ejendomsskyld til Staten angivne, og det derved fremkomne Tal udgør da den pro mille, hvorefter det samlede Skattebeløb opkræves af den til Ejendomsskyld fastsatte Værdi af de ny Bygninger, dog saaledes, at den udfundne pro mille altid afrundes til den nærmestliggende i Hundredele beregnede pro mille, som er delelig med 5.

II. I Landkommunerne.

§ 22.

Al Ligning paa Hartkorn saavel til Sogne- som til Amtskommune bortfalder og erstattes med Ligning paa alle faste Ejendomme efter deres Værdi, saaledes at de kommunale Ejendomsskatter fra 1ste Juli 1904 i fem Aar udredes med tre Fjerdedele efter Hartkorn og en Fjerdedel efter Værdi, fra 1ste Juli 1909 i fem Aar med Halvdelen efter Hartkorn og Halvdelen efter Værdi, fra 1ste Juli 1914 i fem Aar med en Fjerdedel efter Hartkorn og tre Fjerdedele efter Værdi og derefter udelukkende efter Værdi.

For udtørrede Ferskvandsarealer, der hidtil have været skattefrie, kan Indenrigsministeren, naar Forholdene tale derfor, indrømme den Lempelse, at Ejendomsskylden indtil 1ste Juli 1914 kun svares med en Fjerdedel, i de næstfølgende 10 Aar med Halvdelen, og i de derefter følgende 5 Aar med tre Fjerdedele, saaledes at det fulde Beløb først udredes fra 1ste Juli 1929.

Af Ejendomme i Landkommunerne, der have været bygningsafgiftspligtige efter de hidtil gældende Regler, skulle Sogneraadene være berettigede til at opkræve en Grundskat efter Reglerne i § 21, dog kun for saa vidt og saa længe den kommunale Ejendomsskyld og Ejendomsskylden til Staten tilsammen for de enkelte Ejendomme udgøre et mindre Beløb, end det, Bygningsafgiften udgjorde ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 23.

Den Værdi, som i Henhold til Lov om Ejendomsskyld § 11 bliver opført for de faste Ejendomme som Grundlag for Paaligning af Ejendomsskyld til Staten, skal ogsaa være gældende for Paaligning af kommunale Afgifter paa disse Ejendomme til Amts- og Sognekommunen. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.